

Forflag foreslaaede, og man skal i saa Henseende kun gjentage, at Bestemmelsen, at man kun kan indtræde som Interessent inellem 18 og 45 Aars Alderen, er begrundet i, at det hovedsagelig er i denne Periode, at den fulde Erhvervsøve og dermed ogsaa Evnen til at afgive Noget af det Erhvervede til fremtidig Forsørgelse er tilstede. Hertil kommer, at man ved at sætte 18 Aars Alderen som det Tidspunkt, til hvilket man først kan indtræde som Interessent, har søgt at hindre, at Anstalten imod sit Formaal benyttes til Børneforførgelse, og ved at lække Afgangen med det 45de Aar, medens Livrenten ordentligvis først bliver virksom med det fyldte 55de Aar, forhindrer, at der ydes Statstilskud til Erhvervelsen af en strax begyndende eller kun paa kort Tid udsat Livrente.

Det er derhos fremdeles fundet naturligt under Hensyn til de betydelige Ofre, Statskassen yder, at udelukke fra Afgang til Anstalten Personer, som ikke ere forførgelsesberettigede i Kongeriget, ligesom ogsaa Personer, der oppebære Fattigunderstøttelse.

Til § 4.

Som alt ovenfor bemærket er det i denne Paragraf i Overensstemmelse med, hvad der fra forskjellige Side er fremkommet, fastsat, at Interessenten, kan vælge mellem at gjøre frie Indskud 2: Indskud efter en i hvert enkelt Tilfælde tagen Beslutning, og faste Indskud 3: Rækker af Indskud, som han forud forpligter sig til at yde.

Hvad de frie Indskud angaar, er det ifølge Bestemmelsen i § 3 en Selvsølge, at de ikke kunne ske efter det fyldte 45de Aar. Det turde dernæst være overensstemmende med Forholdets Natur, at saadanne i Ny og Næ gjorde Indskud bør være af en vis ikke ubetydelig Størrelse, og man har i saa Henseende foreslaaet 10 Kr. som Minimum. Dette Beløb kan selv henset til de Personer, om hvem der er Spørgsmaal, neppe anses for at være for stort, idet den Paagjældende, naar han foretrækker at gjøre frie Indskud, kan indtil Videre indsette de opsparede Smaabeløb i en almindelig Sparekasse for derefter, naar den opsparede Sum er tilstrækkelig stor, at indskyde den i Anstalten. Strængt taget burde Paagjældende, hver Gang han vil indsette et nyt Beløb i Anstalten, betragtes som ny Interessent og en Dokumentation af hans Ubemidlethed saaledes fordres; en saadan Fordring vilde imidlertid vistnok foruden i de fleste Tilfælde at medføre unødvendigt Arbejde og Bryderi virke affrækkende for den Paagjældende; man er derfor gaaet en Middelvei, idet man kun har betinget Modtagelsen af nye Indskud af en

fornyet Godkjendelse, naar der er forløbet et vist Tidsrum, 5 Aar, siden Bestyrelsen senest har anset ham for egnet til Optagelse som Interessent. Man skal endnu ved denne Leilighed bemærke, at denne med visse Mellemrum gjentagne Undersøgelser forhindrer, at Anstalten yderligere benyttes af Personer, der i Livens Løb ere bleve forholdsvis vel stillede i økonomisk Henseende.

Da man fremdeles maa anse det for ønskeligst, at Interessenterne binde sig til at yde faste, bestemte Indskud, har man fundet det rigtigst at stille saadanne Interessenter noget gunstigere end de Interessenter, der foretrække at bevare deres Frihed til vilkaarlig at gjøre Indskud. I saa Henseende er det for det Første tilladt den Paagjældende at udstrække Rækken af Indskud til 55 Aars Alderen, derhos er det enkelte Indskuds Minimum sat meget lavt, 10 D.; der bliver dernæst ikke Spørgsmaal om nogen senere Undersøgelser af hans økonomiske Forhold; Statstilskuddet bliver i dette Tilfælde forøget med 10 pCt. (sfr. nedenfor til § 6), og han bliver ikke, saakvemt Anstalten paa Grund af Sjælpens Udnyttelse maa ophøre med at modtage nye Indskud, forhindret i at indbetale sine efter Anstaltens Lutning forfaldende Indskud. For imidlertid faa vidt muligt at forhindre, at denne Bestemmelse omgaaes, har man anset det for nødvendigt at fastsætte, at den Tid, hvori en saadan Række Indskud skal gjøres, omfatter et Tidsrum af mindst 10 Aar, at der aarlig sker Indskud og at disse ere lige store. En Betingelse for at opnaa disse Begunstigelser er imidlertid, at Interessenten opfylder den af ham indgaaede Forpligtelse. Da Forhold, hvorover den Paagjældende ikke er Herre, imidlertid kunne gjøre ham det umuligt paa et vist bestemt Tidspunkt at opfylde sin Forpligtelse er der i Forlaget optaget en Bestemmelse om at Bestyrelsen paa visse nærmere angivne Betingelser kan give ham Hensand med Betalingen af Indskuddet.

Til § 5.

Bestemmelsen om, at Interessenternes Indskud ingeninde gaa tabt, en Bestemmelse som er optagen efter det oprindelige Lovforflag, maa man tillægge megen Betydning, idet den vil virke særlig tillokkende for Personer med smaa Midler, men med nogen Sands for at spare; men derhos maa Bestemmelsen ogsaa siges at være i god Overensstemmelse med Anstaltens Formaal. Naar Pengene inddroges i Tilfælde af, at Interessenten døde, før Livrenten blev virksom, vilde man ganske vist være i Stand til at forøge de levendes Indskud efter en større Skala, men